Súd:	Okresný súd Humenné
Spisová značka:	21C/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8317209787
Dátum vydania rozhodnutia:	24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Peter Sivák
ECLI:	ECLI:SK:OSHE:2020:8317209787.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu: JUDr. C. W., nar. X.X.XXXX, D. XXX, XXX XX E. X, právne zastúpený JUDr. Miloš Kaščák, advokát, Kalinčiakova 10, 093 01 Vranov nad Topľou proti žalovanému: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, Štúrova 2, 812 85 Bratislava v konaní o náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím pri výkone verejnej moci, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2.000,-- eur a to v lehote do 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamieta.

III. Žalobcovi sa priznáva nárok voči žalovanému na náhradu trov konania v celom rozsahu a to z prisúdenej sumy, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca podal na tento súd dňa 20. 11. 2017 žalobu o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 21.750,-- eur s príslušenstvom proti žalovaným v 1. rade Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou, v 2. rade Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom vnútra a v 3. rade Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR.
Žalobu odôvodnil tým, že ju podáva podľa zákona č. 514/2013 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pretože 18. 11. 2014 mu bolo doručené uznesenie Generálnej prokuratúry SR z 3. 11. 2014, ktorým v jeho trestnej veci ako obvineného táto rozhodla, že uznesením prokurátora Krajskej prokuratúry z 12. 5. 2014 bol porušený zákon v neprospech obvineného žalobcu a napadnuté uznesenie Krajskej prokuratúry Prešove sa zrušilo. Uviedol, že podal žiadosť o predbežné prejednanie nároku žalovaným, ktorí ju však odmietli akceptovať.

2. Okresný súd Humenné medzitýmnym rozsudkom zo dňa 28. 8. 2018 zamietol žalobu voči žalovaným v 2. a v 3. rade. Rozsudok sa stal právoplatný a vykonateľný 3. 11. 2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 21. 10. 2019. Ďalej súd vo veci konal len so žalovaným v 1. rade.

3. Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení k žalobe v celom rozsahu odkázal na svoje vyjadrenie k žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku. Z odpovedí žalovaného žalobcovi o návrhu na predbežné prerokovanie nároku zo dňa 27. 4. 2014 vyplýva, že táto uviedla, že ohľadom daného skutku spáchaného obvineným bolo tu dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu. Uznesením príslušníka OR PZ, Dopravného inšpektorátu v T. Č.: O.-XX/DI/HE-XXXX z 16. 8. 2013 bolo podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej

látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona. Žalobca ako obvinený mal pri cúvaní naraziť do dvoch kočiarov s malými deťmi a odmietol sa podrobiť dychovej skúške a po predvedení na lekárske vyšetrenie lekár konštatoval, že u predvedenej osoby nemožno vylúčiť ľahký stupeň opilosti. Lekárskou správou zo 16. 8. 2013 bol tento záver potvrdený. Z výpovedí poškodených K. I. a H. W. vyplynulo, že tieto ako matky detí, do kočíkov ktorých narazil podľa nich zjavne opitý vodič vozidla ev. č. E.-XXXAN a následne odišiel. Preto hneď zavolali políciu a hliadke oznámili identifikačné údaje vozidla. Žalovaný mal za to, že dotknuté uznesenie o začatí trestného stíhania bolo podložené konkrétnymi skutočnosťami a uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané v súlade s § 199 ods. 1. Vyplýva to a z výsluchu členov zasahujúcej policajnej hliadky Mgr. D. I. a H. T.. Žalobca pri výpovedi uviedol, že s autom pri cúvaní do kočiarov nenarazil, iba sa k nim priblížil. Alkohol pred a počas šoférovania nepožil. Po príchode domov vypil pivo a slivovicu so svojím synom. Následne na základe návrhu žalobcu ako obvineného Generálna prokuratúra SR svojím uznesením z 3. 11. 2014 podľa § 363 ods. 1 Trestného poriadku rozhodla o porušení zákona v neprospech obvineného žalobcu a vyššie uvedené uznesenia o vznesení obvinenia boli zrušené. Táto trestná vec bola nakoniec ukončená uznesením policajta Č.: O.-XX/DI-T.-XXXX 30. 3. 2015, ktorým bola podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku postúpená na prejednanie priestupku OR PZ Dopravnému inšpektorátu v E.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14. 4. 2015. Postup prokuratúry bol teda v súlade so zákonom, rovnako aj orgánov činných v trestnom konaní. Nakoniec sa jednalo o dopravný priestupok a nie o trestný čin. Žalovaný ďalej uviedol, že dobrá povesť žalobcu týmto konaní orgánov činných v trestnom konaní (OČTK) nemohla byť porušená, pretože v uvedenom čase sa už voči nemu viedli dve rôzne trestné konania v iných veciach, pričom jedno skončilo právoplatným odsudzujúcim trestným rozsudkom Okresného súdu Prešov, kde bol žalobca ako obžalovaný uznaný vinným pre trestný čin sprenevery a následne bol z tohto dôvodu vyčiarknutý zo zoznamu súdnych exekútorov. Rovnako aj v súčasnosti sa voči nemu vedie na OR PZ T. ďalšie trestné konanie pre trestný čin sprenevery, kde sa prípravné konanie už končí a bude podaná obžaloba na Okresný súd T.. Z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k zásahu do dobrej povesti žalobcu.

4. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový a právny stav.
Z uznesenia OR PZ T., Č.: O.-XX/DI-T.-XXXX z 2. 2. 2014 vyplýva, že bolo vznesené obvinenie žalobcovi ako obvinenému za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že pri cúvaní so svojím osobným motorovým vozidlom ev. č. E.-XXXAN narazil do kočiarov poškodených K. I. a H. W., v ktorých mali maloleté deti, z miesta nehody odišiel a preto poškodené privolali hliadku PZ, ktorej oznámili údaje osobného motorového vozidla. Z výpovedí príslušníkov PZ (privolanej hliadky) Mgr. D. I. a H. T. vyplýva, že títo prišli na uvedené parkovisko, následne zistili, že uvedené vozidlo patrí žalobcovi, žalobcu vyhľadali doma, tento sa odmietol podrobiť dychovej skúške, preto ho zadržali pre podozrenie zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, lekár konštatoval u predvedenej osoby ľahký stupeň opilosti, čo potvrdil aj lekárskou správou zo 16. 8. 2013. Preto bola obmedzená osobná sloboda podozrivého žalobcu a následne bol prepustený zo zadržania a stíhaný na slobode.
Žalobca si podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, ktorá však bola Krajskou prokuratúrou v Prešove zamietnutá.
Následne podal žalobca ako obvinený návrh na generálnu prokuratúru a táto uznesením sp. zn. B./XXXX-X zo dňa 3. 11. 2014 konštatovala, že bol porušený zákon v neprospech obvineného a zrušila uznesenie Krajskej prokuratúry Prešov sp. zn. X/XKPt XXX/XXXX/XXXX z 12. 5. 2014. Uviedla, že sa nepodarilo preukázať, aby v čase skutku (cúvania autom do kočiarov u poškodených) bol obvinený pod vplyvom alkoholu, pretože tento uviedol, že alkohol požil až následne, doma so synom. Preto nie sú splnené znaky prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a napadnuté uznesenia sú nezákonné.

5. Žalobca ako poškodený si následne podal podľa zákona č. 514/2003 Z. z. na Generálnu prokuratúru SR návrh na predbežné prerokovanie náhrady škody z 3. 12. 2015, kde žiadal náhradu nemajetkovej ujmy, ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom. Generálna prokuratúra mu vo svojej odpovedi z 27. 4. 2016 tak ako je vyššie uvedená, odmietla zaplatiť nemajetkovú ujmu a náhradu škody z dôvodu, že OČTK konali v súlade so zákonom.

6. Žalovaný doložil do súdneho spisu uznesenie OR PZ v T. zo dňa 11. 9. 2016, ktorým bolo voči obvinenému žalobcovi začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie za zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. d), ods. 3 Trestného zákona z dôvodu, že ako súdny exekútor v uvedenom období spreneveril prostriedky, ktoré boli poskytnuté povinnými v exekučnom konaní a tieto prostriedky neodviedol oprávneným. Škoda predstavuje v súčasnej dobe sumu 32.466,12 eur. Žalovaný k tomu

uviedol, že toto prípravné konanie sa už končí a bude podaná obžaloba na žalobcu na Okresný súd T.. Taktiež uviedol, že z dátumu uvedeného uznesenia je zrejmé, že už v dobe skutku prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky bol žalobca trestne stíhaný aj v tejto veci a teda nemohol dôjsť k poškodeniu jeho dobrej povesti a nemá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy.

7. Z rozsudku Okresného súdu D. sp. zn. XXT/XXX/XXXX zo dňa 8. 1. 2015, právoplatný 29. 5. 2015 vyplýva, že obžalovaný - žalobca bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený peňažný trest 3.000,-- eur, náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka a to z dôvodu, že v období od 30. 10. 2003 do 2. 1. 2008 H. E. ako súdny exekútor po vymožení peňažných prostriedkov od povinných tieto ďalej neodovzdal oprávnenému, čím spôsobil škodu najmenej vo výške 7.829,02 eur a teda si prisvojil cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom na majetku väčšiu škodu. Žalovaný uviedol, že následne po tomto právoplatnom trestnom rozsudku bol žalobca vymazaný ministerstvom spravodlivosti zo zoznamu súdnych exekútorov a prestal vykonávať činnosť súdneho exekútora. Uviedol, že obžaloba bola podaná na súd už 21. 12. 2010, pričom už predtým bežalo prípravné konanie a z toho je zrejmé, že žalobca nemôže v tomto civilnom konaní tvrdiť, že ním v žalobe uvedeným postupom a rozhodnutím OČTK mu bola spôsobená nemajetková ujma a poškodená jeho dobrá povesť, pretože už v tom čase sa viedlo toto trestné konanie, za ktoré bol následne aj právoplatne odsúdený.

8. Žalobca vo veci vypovedal tak, že došlo ku skutku, ktorým mu bol kladený za vinu, avšak on do žiadnych kočiarov nenabúral, nespáchal žiadny trestný čin ani prečin. V tom čase pôsobil v E. ako jediný súdny exekútor a potom ako bol zadržaný hliadkou PZ, sa táto udalosť rozšírila a dozvedeli sa o tom aj jeho známi. Trpela tým jeho rodina, zhoršil sa mu vzťah so synom aj s manželkou. Telefonovali mu rôzni známi, resp. keď ich stretol, tak sa pýtali na to, že čo vyviedol, čo vlastne spáchal. Z tohto dôvodu požadoval nemajetkovú ujmu tak ako je uvedené v žalobe vo výške cca 27.000,-- eur. Navrhol vypočuť ním uvedených svedkov. Boli proti nemu v tom čase vedené aj iné trestné konania, ale tie s touto vecou nesúvisia.

9. Žalobcom navrhnutý svedok C. D. uviedol, že podniká v rámci eseročky, v minulosti sa dozvedel, že žalobca mal nejakú dopravnú nehodu s autom, ktorú nezavinil a mal nejaký problém s políciou. Keď prišiel so žalobcom do kontaktu, videl, že je nesvoj, povedal mu, že má pracovné problémy a problémy aj so synom. Svedok už nevedel presne uviesť, skadiaľ sa o tejto nehode dozvedel, asi od nejakých spoločných známych. Nemal vedomosť o tom, aby mal žalobca v tom čase iné problémy s políciou. So žalobcom sa pozná cca 25 rokov.
Žalobcom navrhnutý svedok B. G. uviedol, že podniká, pričom má firmu v D., žalobcu pozná cca 20 rokov, v minulosti s ním spolupracoval ako s exekútorom, sú aj v kamarátskom vzťahu. Raz stretol známeho, ktorý mu uviedol, že čo hovorí na to, čo vyviedol žalobca v E., on o ničom nevedel. Dotyčný mu povedal, že žalobca mal opitý nabúrať, alebo niečo také a že ho spacifikovali policajti po úteku z miesta nehody. Potom mi raz telefonoval žalobca, ktorý mi uviedol, že generálna prokuratúra, asi pán Š., zrušil celé obvinenie. Viem, že E. je malé mesto a muselo sa o tom vedieť. Svedok uviedol, že nevedel o tom, že v tom čase bol žalobca stíhaný aj v iných veciach.
Žalobcom navrhnutý svedok F. L. uviedol, že má eseročku v L., kde vykonáva realitnú činnosť, žalobcu pozná celý život, majú kamarátsky vzťah. Od susedov sa dozvedel v E., že mal žalobca nejaký konflikt s políciou, že mal nabúrať opitý do nejakého kočiara. Viem, že žalobca z tohto dôvodu mal problém so svojím synom.
Žalobcom navrhnutá svedkyňa G. W., jeho dcéra, uviedla, že pracuje v Košiciach. V uvedenom období žila v spoločnej domácnosti s otcom a mamou v E. a bola to pre ňu negatívna skúsenosť, pretože otec sa vracal z futbalu a prišla za ním hliadka polície. Dcéra uviedla, že s políciou sa otec naťahoval už pred domom, pred plotom, následne policajti vstúpili na pozemok a chceli ho predviesť, pretože im niekto zavolal, že otec mal spáchať dopravnú nehodu, mal zvaliť nejaký detský kočiar. Ona vtedy vonku osobne nebola. Následne sa o tom dozvedelo veľa ľudí, pretože otec bol súdny exekútor v E., jej brat zatrpkol voči otcovi a narušil sa aj vzťah medzi rodičmi. Pýtali sa jej rôzni ľudia, čo vlastne otec spravil. V súčasnej dobe už otec pracuje v Č.. Vie, že otec prestal vykonávať činnosť súdneho exekútora, nevie z akých dôvodov.

10. Následne strany nemali ďalšie návrhy na dokazovanie a súd uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené.

11. Na uvedený spor sa použijú predovšetkým ustanovenia Zákona č. 514/2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti.

12. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. a) a ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím. Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

13. Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 a 2 citovaného zákona vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak
1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)
b) Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru,
e) Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní,
k) orgán príslušný podľa písmen a) až j), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.
Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

14. Podľa ustanovenia § 5 odsek 1 citovaného zákona, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

15. Prvé dva predpoklady na náhradu nemajetkovej ujmy vyžadovanej vyššie uvedeným zákonom boli preukázané, a to nezákonné rozhodnutie (uznesenie o vznesení obvinenia a začatí trestného stíhania), jeho zrušenie Generálnou prokuratúrou (pre nezákonnosť) a zásah do dobrej povesti osoby - žalobcu.
Za nezákonné rozhodnutie možno považovať vyššie uvedené uznesenie o vznesení obvinenia zo dňa 16. 8. 2013 Č.: O.-XX/DI-T., ktorým bolo vznesené žalobcovi ako obvinenému obvinenie pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a bolo začaté trestné stíhanie voči nemu. Po podaní sťažnosti z jeho strany Krajská prokuratúra v D. uznesením X/XKPt XXX/XX/XXXX zo dňa 12. 3. 2014 jeho sťažnosť zamietla. Uvedené nezákonné rozhodnutia boli následne zrušené nadriadeným orgánom a to uznesením Generálnej prokuratúry SR zo dňa 3. 11. 2014 sp. zn. B., ktorým generálna prokuratúra vyslovila, že uvedenými uzneseniami bol porušený zákon v neprospech obvineného a zrušila napadnuté uznesenia. Z toho je zrejmé, že bolo vydané nezákonné rozhodnutie o vznesení obvinenia, ktoré bolo následne zrušené ako nezákonné.

16. Čo sa týka ďalšieho nároku žalobcu na nemajetkovú ujmu, súd ju žalobcovi priznal, lebo preukázal splnenie vyššie uvedených podmienok. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.
Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na
a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.
Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (209/1992 Zb.), každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

17. Predmetom sporu nebol nárok na náhradu škody, ale nárok na náhradu nemajetkovej ujmy podľa § 17 vyššie uvedeného zákona. V tomto prípade súd konštatuje, že boli splnené podmienky na náhradu nemajetkovej ujmy, avšak nie v žalovanej výške 21.750,-- eur, ale len vo výške 2.000,-- eur, ktoré súd žalobcovi priznal, ako dostatočnú sumu. Podľa vyššie uvedeného § 17 súd pri skúmaní výšky náhrady nemajetkovej ujmy prihliada aj na osobu poškodeného, jeho doterajší život, závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosti, za ktorých k nej došlo a závažnosť vzniknutých následkov.
V tomto prípade súd zistil, že suma 2.000,-- eur je postačujúca a to vzhľadom na to, že je síce pravda, že v uvedenej dobe pracoval v E. ako súdny exekútor len žalobca, a teda je predpoklad, že tam bol všeobecne známy, avšak žalovaný v konaní preukázal, že v uvedenom období sa voči žalobcovi ako obvinenému viedli dve iné závažné trestné konania.
Súd vzhľadom na osobu poškodeného a jeho doterajší život konštatuje, že v uvedenej dobe síce nebol právoplatne odsúdený, avšak viedli sa proti nemu už dve vyššie uvedené trestné konania pre zločin sprenevery, pričom za jeden z nich bol už aj právoplatným trestným rozsudkom Okresného súdu Prešov odsúdený a následne bol z tohto dôvodu vymazaný zo zoznamu súdnych exekútorov. Táto skutočnosť podľa súdu najviac zasiahla do osobnostných práv žalobcu a stala sa verejne známou. Taktiež sa voči nemu viedlo a vedie aj ďalšie trestné konanie pre prečin sprenevery, ktoré bežalo už aj v čase uvedeného skutku.
Čo sa týka okolností, za ktorých došlo k vzniknutej nemajetkovej ujmy, súd tu prihliadal na skutočnosť, že postup orgánov činných v trestnom konaní sa v čase spáchania skutku javil ako dôvodný, pretože tu bolo dôvodné podozrenie zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky zo strany žalobcu. Preto aj vydané uznesenie o vznesení obvinenia v tom čase bolo dôvodné. Skutok, ktorý sa mal stať tak, že žalobca mal so svojím osobným motorovým vozidlom nabúrať do kočiarov svedkýň, ktoré následne privolali políciu, potvrdili jednak poškodené K. I. a H. W., ako aj privolaná hliadka, príslušníci PZ D. I. a H. T. a v podstate ho potvrdil aj žalobca, ktorý však tvrdil, že do kočiarov nenabúral a že v tom čase alkohol nepožil, ale ho požil až po príchode domov. V tom čase OČTK nemohla vedieť, kedy žalobca ako podozrivý zo spáchania skutku požil alkoholické nápoje. Až po výpovedi jeho syna a jeho sa nepodarilo preukázať, že by už v čase tohto skutku požil žalobca alkoholická nápoje a teda spáchal prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Generálna prokuratúra svojím vyššie uvedeným uznesením, ktorým zrušila uznesenie o vznesení obvinenia uviedla, že sa nepodarilo preukázať, aby v čase spáchania skutku bol žalobca pod vplyvom návykovej látky a teda nie sú splnené podmienky podľa Trestného zákona pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Samotný skutok však spochybnený nebol, skutok sa stal. Následne bol riešený ako dopravný priestupok. Kedže nešlo o svojvoľný postup a rozhodnutie polície a OČTK, postačuje v tomto prípade ako odškodnenie nemajetkovej ujmy aj suma 2000-eur.

18. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd pri hodnotení výšky nemajetkovej ujmy došiel k záveru, že suma 2.000,-- eur je vzhľadom na osobu žalobcu a okolnosti skutku postačujúca a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

19. Súd podotýka, že strany konania nemali do ukončenia dokazovania už žiadne návrhy na dokazovanie.

20. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 a § 262 CSP a to tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu, čo sa týka prisúdenej sumy. Súd nerozhodoval podľa pomeru úspechu a to z dôvodu, že predmetom konania bola nemajetková ujma, pričom výška nemajetkovej ujmy závisí od úvahy sudcu, od vykonaného dokazovania.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podľa ust. § 362 CSP podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa ust. § 358 CSP odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa ust. § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.